

Lezen: 1 Petrus 2:1-12 (BGT)

Tekst: 1 Petrus 2:4-6 (BGT)

Thema: bouwen (jaarthema 2016-2017)

Kindermoment:

Hoe gaat dat, een huis bouwen?

Waar begin je?

(over doorpraten)

Belang van fundament

Zingen: **Een dwaas man bouwde zijn huis op het zand**

Mijn broeder en mijn zuster, lieve mensen,

Ik kom niet zo vaak op een bouwplaats. In de afgelopen tijd leek de pastorie mij soms al bouwplaats genoeg. Maar soms sta ik wel eens even stil bij werkzaamheden aan de weg. Of bij een huis of huizencomplex in aanbouw. En ik ben altijd weer onder de indruk.

Ik ben niet helemaal atechnisch. Maar hoe daar over nagedacht is. Kijk, als je lekker woont. Dan vind je het vaak normaal dat de elektriciteit het doet. Dat je wc alles doorspoelt naar het riool. En dat de internetkabel signaal doorgeeft tot in je modem. Dat je tv kunt kijken en de CV aan kunt doen als het koud is. Dat je huis niet zomaar verzakt – daar kunnen Wieger Jan en Marijke wel een boekje over open doen, hoe lastig het is als dat wel gebeurt – dat je huis niet zomaar verzakt. Zoals ook in Groningen. Of instort, zoals nu in Italië bij veel huizen het geval is.

Daar is allemaal in de bouw over nagedacht. Een samenspel van architecten, aannemers, uitvoerders en alle soorten werklieden. Geweldig. Goed voorbereid. Tot in detail uitgewerkt. En dan kan er gebouwd worden.

Wat heel belangrijk is voor het goede proces is, dat je weet wat je gaat bouwen. Wat het moet worden. Pas dan kan iedereen gericht zijn op zijn of haar taak. En dus is de eerste vraag:

Slide **Wat wordt gebouwd?**

Als je als jaarthema 'bouwen' hebt. - De kerkenraad zal daar straks verderop in de dienst nog wat over vertellen. – Als je als jaarthema 'bouwen' hebt, dan is het een belangrijke vraag. Waar zijn we eigenlijk mee bezig? Wat is het doel?

Ik heb lang gedacht: het doel dat is de kerk. Dat de kerk een prachtig huis voor God wordt. Een tempel. Waarin je liefde ervaart. Van God. En voor elkaar. Waar je veilig bent en waar je mag verblijven tot je in de hemel komt.

Ook hoor ik veel mensen: er wordt gebouwd aan mij. Aan mijn karakter. Aan mijn discipelschap. Ik ben leerling van Jezus. Dus er moet in de kerk en de preken gewerkt worden aan mijn geloof. Dat sloeg en slaat soms zover door, dat mensen denken dat het in de kerk alleen gaat om hun eigen heil.

Als ik maar in de hemel kom. Als mijn zonden maar vergeven worden. Als ik maar verzekerd wordt van mijn heil. De catechismus wordt dan klein gemaakt en op één smal spoor gezet: wat is mijn troost. En hoe kom ik tot mijn bestemming.

Alle twee, bouwen aan de kerk en bouwen aan je geloof, zijn belangrijke aspecten van de bouw. Die wil ik zeker niet onderschatten. Maar het gaat er niet om. De vraag is namelijk: wat is Gods oogmerk bij het bouwen? Wat wil hij dat er gebouwd wordt?

Nou, het gaat hem niet om redding van mensen. Zelfs niet om redding van de kerk. In Johannes 3:16 staat het volgende:

Slide Joh. 3:16: Want God had de wereld zo lief dat hij zijn Zoon heeft gegeven, opdat iedereen die in hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Het gaat God om de wereld. Om de geschapen wereld. Hij wil daar zijn koninkrijk opnieuw vorm geven. Dat zie je in alle verkondiging van Jezus Christus. Iedere gelijkenis gaat zo'n beetje over het koninkrijk. Vele oproepen van Johannes de Doper en Jezus zelf, maar ook van zijn apostelen, ze gaan om het koninkrijk van God. Dat moet gebouwd. Dat is het perspectief.

En de kerk en jij zelf moet daar aan dienstbaar zijn. Op die manier ben je ook dienstbaar aan God zelf. Door je naaste en de wereld te dienen, dien je God. Natuurlijk dien je God ook door zijn lof te zingen en tot hem te bidden. Door in hem te geloven en hem een grote plek in je keuzes te geven. Maar dat alles moet leiden tot de bouw van het koninkrijk van onze Heer.

Dat is ook heel mooi in de Catechismus over het gebed. In het gebed gaat het twee keer over het koninkrijk. Opvallend is dat, dat dat wel twee keer genoemd wordt. Uw koninkrijk kome. En: want van u is het koninkrijk. Maar bij de uitleg van die eerste zie je dat jij zelf en ook de kerk dienstbaar zijn aan de bouw van Gods rijk.

Slide Zondag 48
Uw koninkrijk kome: dat wil zeggen:
Regeer ons zo door uw Woord en Geest, dat wij ons steeds meer aan U onderwerpen;
bewaar en vermeerder uw kerk;
verbreek de werken van de duivel en alle macht die tegen U opstaat; vrijdel ook alle boze plannen die tegen uw heilig Woord bedacht worden;
totdat de volmaaktheid van uw rijk komt, waarin U alles zult zijn in allen.

Ik vind dat heel duidelijk. Het gaat om de bouw van het koninkrijk. Ook in het leven van Ellenoor. Je wilt haar opvoeden als kind van God. Vol liefde, aanvaarding en onvoorwaardelijk. In jullie gezin heerst die sfeer ook. Je wil graag dat ze gaat geloven en een volgeling van Jezus wordt. En je wilt natuurlijk dat ze mee werkt in de kerk en haar steentje bijdraagt. En tegelijk dient haar leven nog een groter doel. Dat ze in dat alles meewerkt en het perspectief houdt op het koninkrijk van Jezus.

Dat klinkt nog wel wat abstract. Dat besef ik ook. Vandaar dat we dit jaar nadenken hoe dat nu werkt. Maar ook in deze preek wil ik daar iets over zeggen.

Slide **Hoe wordt gebouwd?**

Petrus schrijft dat wij levende stenen zijn. Dat wij samen een tempel vormen. Nou zou je kunnen zeggen: ah, een tempel. Als wij een tempel moeten zijn, dan gaat het toch om de kerk? Dan is dat toch het belangrijkste?

Maar je ziet in het OT, met name in Jesaja, dat de tempel niet maar een plek is voor alleen de Joden. Nee, de tempel is dienstbaar aan de hele wereld. Uiteindelijk is het Gods bedoeling dat iedereen die tempel als middelpunt leert zien. Als speerpunt van het dienen van God. En dat iedereen van daar uit leeft in deze wereld als volgeling van de Heer. De tempel is altijd al dienstbaar geweest aan Gods werk in de wereld.

Als wij in de kerk dus levende stenen zijn. Dan is dat gericht op deze wereld. Op iedereen. Dat betekent bijvoorbeeld concreet, dat je heel veel discussies. Die alleen relevant zijn voor *binnen* de kerk. Dat je die achterwege kunt laten. Als je weet dat het gaat om het winnen van de wereld. Om het inspireren van de samenleving. Om het dienen van je naasten. Ook om het helen van de schepping. Ja, dan worden sommige discussies echt overbodig. Als je je als steen voegt in de tempel. Laat voegen. Dan zijn er heel veel dingen waar jij je misschien wel druk om zou maken. Die zijn dan helemaal niet zo belangrijk meer.

Je moet je laten inpassen in het gebouw. Dat is spannend. Jij hebt misschien wel een heel andere rol in je hoofd dan je gekregen hebt. Je voelt je miskend. Je gaven misschien ondergewaardeerd. Maar je laten voegen is, dat je je door de Geest je plek laat wijzen. En je bent allemaal nodig op de plek waar je dan geplaatst wordt. Ik vind dit plaatje altijd veelzeggend:

Slide Foto van een muur

Kijk, iedere steen heeft zijn of haar plek. De één is groter. Dat betekent dat je op meer stenen onder je kunt steunen. Maar dat betekent ook dat er meer andere stenen op jou steunen. En soms lijkt je plek heel klein en nietig. Doe ik er wel toe? Maar als jij net dat ene steentje bent dat voorkomt dat het erg gaat tochten in huis. Dan is je plek dus waardevol. Jij bent waardevol en kunt niet worden gemist.

Bouwen, dat doe je dus ook met z'n allen. Iedereen laat zich gebruiken als steen. Als jij je aan het bouwproces onttrekt. Dan doe je niet alleen anderen in de kerk tekort. En ook niet alleen God tekort. Maar dan doe je ook deze wereld te kort. Deze tempel, en dan bedoel ik de mensen samen, deze gemeente moet uitstraling hebben. Niet alleen door de individuele leden. Als je morgen weer naar je werk gaat of naar school. Als je meedoet in de buurt. Nee, ook als gemeente. Als christenen samen. Wij worden opgebouwd tot een tempel. En die tempel heeft een belangrijke functie in de omgeving. Zoals God beloofde aan Jeruzalem.

Slide **Waarop wordt gebouwd?**

Wat ik schokkend vond en tegelijk ook verrassend vond om te lezen: in Kanaän hadden ze de gewoonte om onder de hoeksteen een kindoffer te leggen. Dan werd een kind gedood en dan werd dat vervolgens begraven onder het huis. Als offer aan de goden. Men verwachtte dan ook zegen voor het huis.

Onze hoeksteen is Jezus. Hij is de basis. Zoon van God, die geofferd is. Zijn leven. Zijn dood. Zijn opstanding. Zijn woorden en daden. Die zijn de basis voor het koninkrijk. Die zijn ook de basis van de kerk.

En je kunt dus veel doen als gemeente. Veel aan de slag gaan en bouwen aan het koninkrijk. Tegelijk moet je tijdens de bouw steeds weer naar die ene steen toe.

Als mens zelf. Wil je je leven opbouwen, dan moet je vaak bij Jezus zijn. Zijn woorden horen, zijn liefde proeven, zijn leven volgen. Ik ben bang dat het daar nog wel eens aan schort bij ons. Dat het minder wordt. Of dat we het misschien nooit geleerd hebben. Voor bouwen is het van belang dat je je richt op Jezus. Dat is wat je je kinderen ook mag voorleven. En zo dus leren. Als je vandaag 'ja' zegt bij de doop. Dan geeft dat aan de ene kant een stevige bodem: Ellenoor mag bouwen *op Jezus*. Tegelijk geeft het een sterke uitdaging: Ellenoor mag *bouwen* op Jezus. En dat geldt voor jullie als ouders ook. En voor ons als gemeente. Het is rusten: je basis is gelegd. En het is werken: het blijft niet bij de basis. Dus elke keer weer naar die ene steen toe. De hoeksteen. Jezus als uitgangspunt.

Naar die ene steen toe, ook als gemeente. Bouwen aan het koninkrijk, daarvoor moeten we ons richten op Jezus. Daarom zal ook dit seizoen veel gepreekt worden. Wekelijks komen we bij elkaar. Niet om binnenkerkse dingetjes te gaan doen. Maar om het bouwproces tegen het licht te houden. Te laten corrigeren. De richting te vinden. Alles dienstbaar aan het koninkrijk van Jezus. Ook als we dopen of als we avondmaal vieren. Vandaag het eerste, volgende week het andere. Dan is dat niet maar een soort geheim ritueel voor ingewijden. Nee, het moet gericht zijn op het koninkrijk van Jezus. Want dat is het gebouw waaraan gebouwd wordt. In onze individuele levens. En in ons samen leven in de kerk.

Jezus is zijn koninkrijk in deze wereld aan het bouwen. Daarvoor wil hij dat jij volgeling bent en steeds mee wordt. Daarvoor wil hij ook dat de kerk een opbouwende gemeenschap is, waarin je elkaar verder helpt in het dienen van de Heer en van de ander.

Ik spreek de hoop uit dat ons nadenken daarover dit seizoen die bouw mag dienen. De bouw van zijn koninkrijk.

Amen